

Таким чином, користь бенчмаркінгу полягає у тому, що виробничі і маркетингові функції стають більш керованими, оскільки на підприємстві досліджуються і впроваджуються більш ефективні методи і технології підприємств-лідерів, що дозволяє підвищувати рентабельність діяльності, створювати корисну конкуренцію, максимально задовольняти потреби споживачів.

Н.О. СТОЛЯР, студент

І.М. БОЖЕНЬОВА, асистент

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

На сьогоднішній день, в умовах ринкової економіки, головним джерелом добробуту та процвітання держави, регіону та окремого підприємства виступає праця – трудова діяльність людини, спрямована на створення матеріальних благ.

Актуальність теми обумовлюється тим, що проблема механізму ефективного використання трудового потенціалу належить до числа тих, які не бувають вирішеними до кінця, оскільки займають важливе місце в економічній науці і практиці.

Метою даної статті є дослідження та оцінка проблем формування та використання трудового потенціалу.

Проблеми формування та використання трудового потенціалу нашли відображення у наукових працях багатьох вчених, таких як: Л.Антошкіна, Д.Богиця, І.Бондар, В.Близнюк, О.Грішнова, О.Сологуб, Н.Ущенко, а також Е.Денісон, Я.Мінсер, М.Фрідмен, Т.Шульц та інші.[3]

Ефективне використання трудового потенціалу зумовлює раціональне та повне використання трудового потенціалу відповідно до його якісних та кількісних характеристик.

Повне використання трудового потенціалу – це залучення до праці такої чисельності економічно активного населення, яке б не зменшило існуючих показників ефективності та розвитку економіки країни. Ефективне використання трудового потенціалу в суспільне виробництво передбачає не лише повне використання трудового потенціалу, а й раціональне.

Рациональність трудового потенціалу полягає у його розподілі між видами праці та відповідними секторами економіки.[3]

Персонал підприємства формується та змінюється під впливом внутрішніх (характер продукції, технології та організації виробництва) і зовнішніх факторів (демографічні процеси, юридичні та моральні норми суспільства, характер ринку праці тощо). Вплив останніх конкретизується у таких параметрах макроекономічного характеру, як: чисельність активного (працездатного) населення, загальноосвітній його рівень, пропозиція робочої сили, рівень зайнятості, потенційний резерв робочої сили. У свою чергу ці характеристики обумовлюють кількісні та якісні параметри трудових ресурсів.[1]

Також слід зазначити, що особливу роль у соціально-економічному розвитку держави та формуванні трудового потенціалу відіграють міста, які як універсальне утворення є одночасно місцем зосередження населення, обслуговуючої інфраструктури та концентрації промислової діяльності. Оскільки міста як центри промислового розвитку також є осередками промислово-територіальних систем і центрами розселення, їх можна вважати опорними пунктами формування та розвитку трудового потенціалу.[4]

Найважливішим показником ефективності трудових ресурсів є продуктивність праці. Продуктивність праці вимірюється виробітком продукції за одиницю часу і витратами часу на одиницю продукції.

Вихідним моментом для оцінювання і прийняття рішень у галузі кадрового потенціалу є аналіз забезпеченості підприємства трудовими ресурсами й ефективності їх використання. Слід зауважити, що з переходом до ринкової економіки аналіз трудових відносин набирає щораз більшої ваги, оскільки робоча сила має вартісну оцінку, та є конкурентною на ринку праці. Це розширює межі аналітичних досліджень, критеріями оптимізації трудових відносин стають не лише економічні, а й соціальні параметри. Економічні й соціальні гарантії праці, з одного боку, і жорсткі умови трудової діяльності, з іншого, формують сферу глибоких аналітичних досліджень кадрового потенціалу підприємства.

Також щодо освітньої складової, то вона виступає пріоритетним чинником формування трудового потенціалу. Перехід до ринкових відносин, становлення України як

соціально спрямованої держави зумовлюють зміну ставлення до освіти та системи освітніх послуг як елементів ринку праці. Це означає, що ринок освітніх послуг повинен задовольняти не тільки особисті потреби людини в самореалізації та саморозвитку, але й забезпечувати підприємства спеціалістами необхідних професій та кваліфікацій. Ринок освітніх послуг та ринок праці неможливо розглядати окремо один від одного, оскільки вони тісно взаємозв'язані, і лише пропорційне співвідношення потреб ринку праці та пропозицій з боку освітнього ринку стануть підґрунтям економічної стабільності та розвитку підприємства.[2]

Отже, трудовий потенціал є одним із найважливіших чинників, який впливає на ефективність діяльності підприємства. Для того, щоб досягти більш ефективного його використання на підприємствах України необхідно: залучати персонал до рішення усіх питань, щодо функціонування підприємства (робітники повинні освідомити всі реальні проблеми, з якими зіштовхується організація); варто знаходити свіжі і ефективні підходи для поліпшення функціонування організації, а саме – вивчення постанов і проблем гуманізації праці, планування кар'єри і розвитку, системи оплати і прибутків, запровадження гнучкого робочого графіку.

Список літератури: 1. Денисенко І.А. Мотивація і її вплив на підвищення ефективності використання трудових ресурсів в умовах економічної кризи // АгроСвіт. – 2011. – № 17/18. – С. 26-28. 2. Сем'ян О.В. Формування та використання трудового потенціалу підприємств // Економіка та управління підприємствами. – 2010. – №4. – С. 67-70. 3. Чернега І.І. Сутність механізму ефективного використання трудового потенціалу // Збірник наукових праць Харківського НАУ. – 2010. – №11. – С. 170-176. 4. Чорний Р.С. Просторові особливості формування і розвитку трудового потенціалу // Економіка України. – 2012. – №9. – С. 88-93.

С.М. ЦУДНА, студ. IV курсу факультету економіки та менеджменту Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького

СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ЯЄЦЬ В УКРАЇНІ

Яєчне птахівництво в Україні – важливе джерело підвищення продовольчої безпеки країни. На сучасному етапі основним завданням розвитку яєчного птахівництва є забезпечення населення високоякісними продуктами